

באש של תקווה.

אם ננחת את המזוודות שלנו מלאים מדי
אם נרים העניים להסתכל על הזמן לראות קצת
כדי להפיץ על השולחן את חלומותינו וסיוטינו
וכדי לעזוב בלי שום דבר, אבל ללכת למקום כלשהו

ואם כל אחד מאיתנו תופס את האומץ שלו
ואם כל אחד מאיתנו יקח מחתיכת הגורמת
להניח אבן בתחתית חייו
ולבנות גורל הרבה יותר גדול ממנו

אתם יודעים, ידידיי, שגרגר חול הוא כבר דיונה
ואבן על אבן עולה, כמו קתדרלות
מקדשים או מסגדים ועם חיינו מקצה לקצה
אנחנו נערער את העולם ואנחנו נשנה את הקורס.

תגיד לעצמך שהאדם יום אחד המציא אש
משפשוף אבנים, ממה שסיפור ההיסטוריה אומרת
כאן בקורדובה, בשלווה, עלינו לבנות תקווה
על ידי שיתוף האורות שלה, לטובה, נשנה כל דבר